

# РЕШЕНИЕ

№ 6115

гр. София, 05.11.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в**  
публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Иванова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2953** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на [фирма] (Е. ЕС), със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано по пълномощие от юрисконсулт К. Н. Н., срещу решение № Ж – 146 / 20. 02. 2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на дружеството са дадени задължителни указания да удовлетвори искането на г-жа Н. С. Х. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект ИТН 4110860, находящ се на адрес [населено място], [улица], ат. 1.

В жалбата е изложено становище за неправилност на обжалвания административен акт, поради нарушение на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че е допуснато нарушение на чл. 35 АПК, тъй като органът не е събрал и изследвал всички факти и обстоятелства, относими към случая. Поддържа се, че обекта, съгласно одобрените за него строителни книжа и архитектурни проекти е въведен в експлоатация като „ателие“ и е предназначен за извършване на стопанска, независима, икономическа, търговска, творческа или друг вид дейност. По този начин е бил и присъединен към разпределителната мрежа, като за присъединяването му и поддържане на определена техническа инфраструктура до него операторът е извършил определени разходи. Поддържа се, че в Е. нямало представени документи и доказателства, че имотът се използва за жилищни нужди. Сочи се, че решението е

постановено при липса на компетентност, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Твърди се, че КЕВР е извършила тълкуване на граждански закон, което надвишавало предоставените на комисията по ЗЕ. Иска се отмяна на решението и присъждане на разноски. В съдебно заседание дружеството – жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. В съдебно заседание излага подробни аргументи в този смисъл. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Н. Х. в съдебно заседание се представлява от адв. К., която развива доводи за законосъобразност на решението на Комисията.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. Х. е небитов клиент на „Е. България Е.“ Е АД, за обект „ателие за творческа дейност“, ИТН 4110860, клиентски № [ЕГН], находящ се на адрес [населено място], [улица], ат. 1.

На 26.08.2019 г. е подала заявление за услуга – Смяна на клиент за обект на регулиран пазар, чрез което заявила „Смяна на име по инициатива на клиента“. Към заявлението били приложени Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот и право на строеж № 169, том IV, рег. 17337, дело № 1128 от 2019 г., съгласно който обект „Ателие № 1“ е с предназначение: ателие за творческа дейност с баня, състоящо се от ателие с кухненски бокс, спалня, коридор, тераса и тоалетна с баня, със застроена площ от 44,9 кв.м.; Декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на [фирма]; Заявление – декларация за започване на продажба на електрическа енергия, съгласно която консумираната електрическа енергия в обект „ателие 1“ ИТН 4110860 ще се използва за битови нужди; Спогодба от 26.08.2019 г. съгласно която страните се съгласяват, че г-жа Х. е съсобственик на присъединения към разпределителната мрежа обект ИТН 4110860 с предназначение ателие – битов.

С писмо изх. № 8445064-1-1/14.10.2019 г. електроснабдителното дружество е уведомило жалбоподателката, че услугата „Смяна на име на партида“, заявена в заявление вх. № 8391884/26.08.2019 г. е извършена, но тъй като в приложения документ за собственост на обекта е било записано предназначение „ателие за творческа дейност“, то това е записано и в базата данни на дружеството и съответно консумацията на електрическа енергия на обекта ще се извършва по небитови (стопански) цени.

На 22.10.2019 г. Н. Х. подала до Е. жалба с вх. № 34109 във връзка с определената тарифа на консумираната електрическа енергия в обекта – ателие с ИТН 4110860. В жалбата било посочено, че имотът се използва за жилищни нужди, предишните собственици са използвали имота за жилищни нужди и консумираната електрическа енергия се е заплащала по битови цени.

Във връзка с подадената жалба, с писмо изх. № 341-1-8/18.11.2019 г., електроснабдителното дружество е уведомило жалбоподателката, че от предназначението на обекта се определя и цената, на която се фактурира консумираната от него електроенергия, в случая – небитова. За да бъде извършена промяна е необходимо да се представи Удостоверение за предназначението на обекта по ЗУТ, издадено от общинската администрация.

На 27.11.2019 г. в Е. е получена последваща жалба от Н. Х., с която отново се възразява срещу таксуването по небитови цени на консумираната електрическа енергия в обекта.

С жалба с вх. № Е-11Х-00-41/29.11.2019 г. Н. Х. е сезирала КЕВР за отказа на Е. да промени начина на таксуване, въз основа на която е постановено Решение № Ж-146/20.02.2020 г., с което на основание чл. 22, ал.1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката КЕВР е дала задължителни указания на [фирма] в седемдневен срок от получаване на решението да удовлетвори искането на Н. Х. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект ИТН 4110860, находящ се на адрес [населено място], [улица], ат. 1.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице, адресат на акта, поради което съдът я намира за допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл.22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката Наредба №3, Наредбата).

В случая оспореното решение е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ с единодушие - пет гласа „за“, от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката (вж. Протокола от заседанието на л.29-34 от делото). Решението съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

С оглед цитираната разпоредба на чл.22, ал.1,т.2 от ЗЕ, възражението за липса на компетентност на КЕВР е неоснователно. Съдът не споделя тезата на жалбоподателя, че се касае за частноправен спор, който КЕВР е разрешила, тъй КЕВР се е произнесла в рамките на своята компетентност, а именно относно изпълнението на задълженията на лицензианта, като чл.22, ал.5 от ЗЕ изрично предвижда, че в случаите, когато комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Противно на изложените в жалбата оплаквания, които в тази си част са бланкетни и лишени от конкретика, съдът намира, че административният орган е изискал и събрал всички необходими и относими доказателства, като по този начин стриктно е изпълнил процесуалните си задължения. Спорът по същество касае материалната законосъобразност на акта и се заключава в това дали подаденото заявление е достатъчно за определяне на клиента като битов, съответно за определяне цената на потребяваната електрическа енергия от такава за небитови нужди на ел.енергия за битови нужди, или е необходима промяна на предназначението на обекта по ЗУТ, удостоверено от Общинската администрация или Службата по геодезия, картография и кадастър.

Съгласно §1, т. 2а ДР на ЗЕ "битов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а съгласно т.

33а "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Анализът на цитираните разпоредби сочи, че разделението на клиентите на битови и небитови се определя в зависимост от нуждите, които ще бъдат задоволявани със закупуваната енергия, т.е. дали енергията ще се консумира за собствени битови или небитови нужди, а не е обусловено от предназначението на обектите, за които ще я закупуват. В този смисъл е и съдебната практика (напр. Решение № 12769 от 28.10.2014г. по адм.д. № 12307 от 2013г. на ВАС, оставено в сила с Решение № 2524 от 10.03.2015г. по адм.д. № 3022015г. на ВАС, Петчленен състав).

Нито ЗЕ, нито друг подзаконов акт регламентират по какъв начин се установява обстоятелството за какви нужди ще се консумира от крайните клиенти електрическата енергия, съответно не се предвижда доказването му. Изисквания за представяне на определени доказателства в тази насока не се съдържат и в Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на [фирма] (Общите условия), достъпни на интернет страницата на дружеството [https://evn.bg/getattachment/f1d291de-1c19-486e-944e-92a3ff02d3cf/EVN\\_EC\\_OU.aspx](https://evn.bg/getattachment/f1d291de-1c19-486e-944e-92a3ff02d3cf/EVN_EC_OU.aspx)

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Общите условия електрическата енергия се използва от клиента за битови или стопански нужди. Съгласно ал. 4 от същата разпоредба клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или на част от използваната електрическа енергия. Съгласно чл. 11, т. 3 ОУ клиентът е длъжен да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Видно от разпоредбите на Общите условия, предназначението на консумираната електрическа енергия - за битови или небитови нужди се определя единствено от заявлението, респективно декларацията от страна на крайния потребител. Нещо повече, предвидено е своеобразна санкция - при неизпълнение на задължението за уведомяване на дружеството при промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно, потребителят заплаща по-високата тарифна цена.

Видно от доказателствата по делото, Н. Х. е изпълнила задължението си по общите условия, като писмено е уведомила Е. за промяната в предназначението на консумираната енергия. Вместо обаче да се съобрази с подаденото заявление, като извърши корекция относно начина на ползване фактуриране на електрическата енергия като такава за небитови нужди, жалбоподателят е отказал да стори това с мотив, че клиентът е следвало да представи удостоверение за предназначението на обекта по ЗУТ, издадено от Общинската администрация или Службата по геодезия, картография и кадастър. Поставянето на подобно условие обаче е незаконосъобразно, тъй като, от една страна, законът разделя на битови и небитови не обектите, в които ще се консумира електрическата енергия, а клиентите, т.е. преценката се извършва по отношение на клиент, а не на обект, и на второ място, разграничението не се извършва на плоскостта на предназначението на обектите, в които клиентът ползва електрическата енергия, а е според нуждите, които ще бъдат задоволявани – дали се касае за собствени битови или небитови нужди. В случая клиентът на дружеството е

физическо лице, обектът, на който се доставя електрическата енергия е ателие и това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, с оглед на което при декларирано от лицето ползване на доставяната електрическа енергия за битови нужди, изискването за представяне на удостоверение за промяна на предназначението на обекта е необосновано и незаконосъобразно. В този смисъл Решение № 9431 от 19.06.2019г. по по адм. дело № 10334/2018 г. на Четвърто отделение на ВАС.

При това положение изводите на административния орган са правилни, а дадените задължителни указания са в съответствие с приложимия материален закон, поради което жалбата срещу Решение № Ж – 146 / 20. 02. 2020г. следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от по 100 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

#### РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] срещу решение № Ж – 146 / 20. 02. 2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на дружеството са дадени задължителни указания да удовлетвори искането на г-жа Н. С. Х. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект ИТН 4110860, находящ се на адрес [населено място], [улица], ат. 1.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: